

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.266 van 24 april 1998
in de zaak A. 78.336/XII-1252.**

In zake : 1. de n.v. Ondernemingen Jan DE NUL,
2. de n.v. ENVISAN,
samen vormend de tijdelijke vereniging
J. DE NUL-ENVISAN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie
J. VERBIST,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

het Vlaamse Gewest en de Vlaamse
Gemeenschap, beide vertegenwoordigd door het
Vast Bureau van het Vlaams Parlement,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. Ondernemingen Jan DE NUL en de n.v. ENVISAN, samen
vormend de tijdelijke vereniging J. DE NUL-ENVISAN op
21 april 1998 hebben ingediend om bij uiterst dringende
noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuit-
voerlegging van "het besluit van het Vast Bureau van het
Vlaams Parlement van 24 maart 1998 tot definitieve
gunning van de opdracht van asbestverwijdering en
bijkomende sloopwerken in het voormalige Postchèque-
gebouw aan de Tijdelijke Vereniging RENOTEC-VAN LAERE";

Gezien het gelijktijdig ingediende
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de
vernietiging vorderen van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 april 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. VAN NUFFEL, die loco Advocaat J. VERBIST verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat K. RONSE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het wat het beschikkend gedeelte betreft eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verwerende partij de onbevoegdheid van de Raad van State opwerpt;

Overwegende dat in de zaak die geleid heeft tot 's Raads arrest nr. 70.402 van 17 december 1997, dezelfde verzoekende partijen en verwerende partij tegenover elkaar stonden als vandaag; dat het in deze

zaak eveneens ging om de gunning van de thans omstreden opdracht aan de tijdelijke vereniging RENOTEC-VAN LAERE; dat de gunning aan die tijdelijke vereniging die met de huidige vordering wordt bestreden, de definitieve gunning is, terwijl de eerdere gunning er een "onder voorbehoud" was;

Overwegende dat in zijn arrest nr. 70.402 de Raad de exceptie van onbevoegdheid heeft afgewezen; dat zich sedert dat arrest geen nieuwe gegevens hebben aangemeld die de Raad er zouden moeten toe brengen vandaag anders te handelen;

Overwegende dat de verwerende partij zich niet overtuigd noemt door de uiteenzetting die verzoeksters geven van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel waaraan zij blootstaan; dat zij in ondergeschikte orde de Raad vraagt aan belangenafweging te doen; dat haar betoog daaromtrent als volgt luidt :

"De belangenafweging moet gebeuren in het voordeel van de openbare dienst wanneer de uitvoering van een overheidsopdracht nodig is voor de noden ervan en de continuïteit van de dienst terwijl de aannemer die (zogenaamd) ten onrechte werd geweerd, steeds achteraf schadevergoeding kan bekomen zoals wettelijk voorzien.

De belangen van het Vlaams Parlement -en de gemeenschap- zijn als dusdanig niet te vergelijken (...) met de loutere privé-belangen van verzoeksters die achteraf - als zou blijken dat hun vordering gegrond zou zijn -quod non- nog altijd schadevergoeding zouden kunnen bekomen.

De schade van het Vlaams Parlement, en dus de gemeenschap, bij gebreke aan uitvoering van de overheidsopdracht en het begin der werkzaamheden, is des te groter daar het ter zake noodzakelijk is een gebouw vol asbest te ontsmetten, een zeer schadelijke substantie voor de gezondheid, die, als de werken niet spoedig worden uitgevoerd schade kan berokkenen.

Afgezien van deze problemen voor de volksgezondheid ten gevolge van asbest, moet opgemerkt worden dat de schade die het Vlaams Parlement zou lijden door het niet-uitvoeren van de werken zeer aanzienlijk is en de beweerde schade van verzoeksters ver te buiten zou gaan.

Vooreerst is er een volledige planning opgesteld opdat het Vlaamse Parlement over de lokalen zou beschikken (zie stuk 11).

Nu doet het Parlement een beroep op noodoplossingen, door het huren van andere gebouwen en door het rekenen op loutere goodwill van andere overheden, waaronder het Federaal Parlement.

Anderzijds dient het personeel van het Vlaams Parlement de gebruikelijke -en trouwens geplande- infrastructuur te missen, zoals restaurant, cafetaria, publieksruimte, kinderopvang, enz....

Het Vlaams Parlement kan niet beschikken over het gewenst aantal parkeerplaatsen, en dit in het centrum van Brussel.

Bovendien vindt de voorlopig huisvesting slechts plaats voor 300 personen, terwijl het nieuw gebouw voorzien is voor 550 gebruikers.

In afwachting van het nieuwe gebouw kunnen de parlementsleden geen beroep doen op medewerkers die zouden voorzien zijn, omdat zij niet kunnen gehuisvest worden, hetgeen een negatieve invloed heeft op het parlementaire werk.

De verspreiding van diensten en van de parlementsleden over verschillende gebouwen brengt uiteraard een rendementsverlies mee van de werking van de parlementaire diensten.

Intussen heeft het Parlement twee huurovereenkomsten moeten afsluiten waarvan de kostprijs 29,7 en 40.000.000 Fr zijn, te vermeerderen met de huurlasten. Het Vlaams Parlement het gebouw heeft aangekocht voor 580 miljoen BF, hetgeen inhoudt dat als de datum voor ingebruikname wordt uitgesteld, deze investering totaal verlieslatend is, hetgeen aan een interest tegen de wettelijke intrestvoet een bedrag betekend van 41 miljoen BF per jaar.

De planning voor de inhuizing in het nieuwe gebouw was voorzien oktober 1999, bij de aanvang van de nieuwe legislatuur. Teneinde de planning te kunnen respecteren, dient de asbest (...) verwijderd te zijn op 15 oktober 1997. Door de nalatigheid van verzoeksters zelf is deze timing nu al niet meer te respecteren.

Naast deze problemen moet ook opgemerkt worden dat er natuurlijk ook een morele schade is, gelet op het feit dat men weet dat het Vlaams Parlement eigenaar is van het gebouw en dat bij blijvende leegstand de reputatie van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel wordt aangetast.

Bij het niet aanvatten van de werken dient het Parlement bewarende maatregelen te nemen in afwachting van de werf waarvan de kost geschat kan worden op ongeveer 1.000.000 BF per jaar.

Terloops kan er nog aan toegevoegd worden dat het niet-respecteren van de termijnen, de andere overeenkomsten, o.a. met de bouwprojectmanager, de architect enz. in het gedrang brengt.

De schade per jaar vertraging die zou worden geleden door het Vlaams Parlement moet bijgevolg geschat worden op minstens 106.000.000 BF.

Afgezien van het feit dat de vertraging te wijten is aan de nalatigheid van verzoeksters zelf, kan haar zogenaamde schade zeker niet opwegen tegen de schade die ze zou veroorzaken door de gevraagde maatregel.";

Overwegende dat dit betoog overtuigt; dat om tot dat oordeel te komen de Raad speciaal aandacht heeft voor het feit dat de verwerende partij met reden verzoeksters mede aansprakelijk lijkt te kunnen stellen voor de opgelopen vertraging; dat, immers, blijkens 's Raads meervermelde arrest nr. 70.402 de in het geding zijnde opdracht op 14 januari 1997 eerst, voorwaardelijk, aan verzoeksters was gegund, dat op 24 mei 1997 de verwerende partij niet definitief aan verzoeksters gunde omdat verzoeksters binnen de gestelde termijn de nodige vergunningen niet voorlegden; dat hadden verzoeksters dat wel gedaan de werken veel vroeger, door hen, begonnen hadden kunnen worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vierentwintig april 1900 achten-
negentig, door :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BORRET.